

Bet. o. Lovf. om Gold- og Silksafgifterne.

forflaget skulde den fremtidig være 25 Dre. Paa de simpleste Sorter er en saadan Gold meget høi, og da det er en Artikel, som vel maa regnes til Luxusartikler, men bruges almindelig, anser Mindretallet det for rigtigst at blive staaende ved den nu bestaaende Gold, saa meget mere som Besætning af den indenlandske Tobaksavl derved kan bortfalde.

At gjøre Forslag om en Værditold fordrifter Mindretallet sig ikke til, da det vistnok er forbundet med Banffelighed at faae den gennemført.

I Genhold til disse Bemærkninger, tillader Mindretallet sig, dels i Forbindelse med Flertallet, dels ene at stille nedenstaaende Ændringer til Lovforslaget. Dersom de vedtages, vil der i Sammenligning med Lovforslaget blive Merindtægt paa forskjellige Positioner til et Beløb af omtrent 200,000 Rd. og Mindreindtægter til et Beløb af omtrent 1,150,000 Rd.; der vilde altsaa blive en Nedgang af omtrent 950,000 Rd.

Til Flertallets Ændringsforslag til §§ 16—29 og 35—37 har Mindretallet ikke kunnet slutte sig, fordi de i disse Paragrafer indeholdte Bestemmelser have en saadan Betydning for Omsetningsforholdene, at det ikke anser det for rigtigst at udsøndre dem fra Lovgivningsmagtens Omraade.

Et andet Mindretal (Mourier-Petersen) skal bemærke Følgende:

Den Tanke, hvorpaa det foreliggende Regjeringsudkast hviler, nemlig at man paa Grund af Budgettets gunstige Stilling for Dieblisset vil kunne opgive ca. 750,000 Rd. af Goldintradernes Beløb, har saa meget mere maattet undre mig, som det kun er 2 Aar siden, at en anden Finansminister skilbrevde vor finansielle Tilstand saaledes, at en Indkomstskat efter hans Mening skulde være nødvendig. Uden at jeg i Øvrigt tiltræder denne Slutning, kan jeg dog paa den anden Side heller ikke slaa mig til No ved det Saab, at Goldintraderne, fordi disse i de senere Aar have udvist en stadig Stigning, fremdeles ville indflyde saa rigelig, at man kan gjøre sikker Regning paa den samme, end sige paa en endnu større Forøgelse i Fremtiden af Statsindtægter derigjennem. — Jeg tror tværtimod, at man maa være belavet paa, at der kan indtræde Konjunkturer, som atter ville fremkalde en Nedgang i Goldindtægterne. I alt Fald kan noget Bestemt i saa Henseende ikke forudsiges. Hvad der derimod tør betragtes som en afgjort Sag, der fremdeles vil vedblive at gjøre sig gjældende, er, at Statens Udgifter stadig vore, fordi Pengene tabe i Værdi og alle Forpødenhedsartiklerne stige i Pris. — Men det ligger desuden nær at kunne forudsætte med Sikkerhed, at Udgiftssiden paa vort Budget efter-

haanden vil blive betydelig forøget med nye og store Udgifter. Jeg sigter herved til de uafviselige Krav, som paa Grund af Lidsforholdene nødvendigvis maa stilles til en Forbedring af vort Forsvarsvæsen og ligeledes til Embedsmændenes Lønning. Til at bestridte disse betydelige Udgifter, hvortil Regjeringen selv allerede har gjort Forslag, kan Staten blandt de regelmæssige Midler, der staa til dens Raadighed, egentlig kun regne paa den Forøgelse, der muligvis vil kunne fremkomme ved de indirekte Skatters Stigning, thi de direkte Skatter vedblive i det Væsentlige uforandrede og faae i Virkeligheden en mindre Værdi, end de nu have, naar Pengene efterhaanden tabe i Værdi.

Naar man under disse Omstændigheder strider til en betydelig Nedsættelse af Golden, vil en Underbalance ikke udeblive af Budgettet, og det vil da næppe kunne lade sig gjøre at tage de Goldnedsættelser tilbage, som nu ere giorte, thi saaledes som Opinionen en Gang er — om end efter min Mening med Urette — vilde det ikke uden under ganske ekstraordinære Omstændigheder kunne tænkes, at en Forhøjelse i Goldindtægterne lod sig opnaa. — Man vil da være nødt til at dække Budgettets Underbalance ved en Indkomstskat, ikke en midlertidig, fremkaldt ved forbigaaende Omstændigheder, som er en helt anden Sag, men en permanent Indkomstskat. En saadan Skat er jeg imidlertid en erklæret Modstander af, og jeg tror ogsaa at turde sige, at Udvalgets Flertal heri er enigt med mig. — Jeg skal imidlertid ikke nærmere indlade mig paa de Grunde, hvorfor jeg anser den permanente Indkomstskat for en farlig og skadelig Skat for vort Land, men kun tilføje, at de, som ere enige med mig i denne Anskuelse, ikke heller bør indlade sig paa en Vej, der efter min Mening nødvendigvis vil føre os til en Indkomstskat.

For saa vidt man stundom hører den Anskuelse gjøre sig gjældende, at det finansielle Hensyn maa vige for Humanitetshensynet, og at Golden er en uretfærdig Beskatningsmaade, som hviler uforholdsmæssig tungt paa de lavere Samfundsklasser, og hvori man af den Grund maa søge den størst mulige Lettelse, kan jeg heller ikke paa nogen Maade anerkjende Rigtigheden af dette Raisonnement. Jeg tror, at det beror paa en Misforstaaelse at man ved en Nedsættelse af Golden vil kunne yde den mindre velhavende Del af Befolkningen nogen væsentlig Hjælp.

Flertallet er ogsaa enigt heri og hævder i sine Udtalelser de indirekte Skatters store Fortrin fremfor enhver anden Slags Beskatning. Jeg tror ogsaa ligesom Udvalgets Flertal, at det maa indrømmes, at Goldet hertilands paa de vigtigste Forpødenhedsartikler, som jo især har Betydning for den mindre velhavende Befolkning, ingenlunde kan siges at være høi eller trykkende, og jo mindre